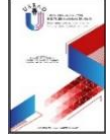

USBAD Uluslararası Sosyal Bilimler Akademi Dergisi - International
Journal of Social Sciences Academy, Yıl 7, Year 7, Sayı 18, Issue 18,
Haziran 2025, June 2025
e issn: 2687-2641

NURSEL DURUEL'İN GEYİKLER, ANNEM VE ALMANYA ÖYKÜSÜNDE LAYTMOTİF TEKNİĞİNİN KULLANIMI

THE USE OF LEITM EXECUTE TECHNIQUE IN THE STORY OF NURSEL
DURUEL "DEERS, MUM AND GERMANY"

Şenol DANIŞMAN

Doktora Öğrencisi, Kastamonu Sosyal Bilimler Enstitüsü,
Türk Dili ve Edebiyat Anabilim Dalı,
Kastamonu/Türkiye.

Doctoral Student, Kastamonu University Institute of Social Sciences,
Department of Turkish Language and Literature, Kastamonu/Türkiye.
sdanisman27@gmail.com

ORCID ID: 0000-0001-5343-7845

Makale bilgisi | Article Information

DOI: 10.47994/usbadd.1613504

Makale Türü / Article Type: Araştırma Makalesi / Research Article

Geliş Tarihi / Date Received: 05.01.2025

Kabul Tarihi / Date Accepted: 18.04.2025

Yayın Tarihi / Date Published: 20.06.2025

Yayın Sezonu / Pub Date Season: Haziran / June

Bu Makaleye Atıf İçin / To Cite This Article: Danışman, Ş. (2025). Nursel Duruel'in Geyikler, Annem ve Almanya Öyküsünde Laytmotif Tekniğinin Kullanımı. *USBAD Uluslararası Sosyal Bilimler Akademi Dergisi* 7(18), 299-313.

İntihal: Bu makale intihal.net yazılımınca taranmıştır. İntihal tespit edilmemiştir.

Plagiarism: This article has been scanned by intihal.net. No plagiarism detected.

İletişim: Web: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/usbadd>
mail: usbaddergi@gmail.com

Öz: Nursel Duruel, dilin şiirsel işlevini de kullanarak yeni öyküler yaratma peşinde olan bir yazardır. Öykülerinde sürekli farklı anlatım teknikleri kullanmaya çalışan sanatçı; masal ile günlük yaşantıyı, fert ile cemiyeti bir bütünün içinde ele alır. Yaşamsal öğelerin yanında düşsel öğeleri de canlı bir tablo olarak çizen Nursel Duruel; basit ama etkili yöntemler kullanarak bilindik, yetkin ve düzeyli bir öykü dünyası kurar. Eserlerinde özenle seçtiği motifleri, imge dünyasında hareketli bir hâle çevirir. Öykülerinde ruhsal olan ile toplumsal olanı kaynaştırırken laytmotif tekniğinin olanaklarından da yararlanır. Bu teknik yardımı ile öyküler arasında bir çağrışım kurmayı amaçlar. Bu şekilde insan sevgisini bütün öykülerinde merkeze alır. Öykülerinde, insanların içinde yaşadığı koşullara karşı takındığı tavırları yansıtmaya çalışır. İnsanların sınırlarını, geçiş noktalarını, derinliklerini ve karmaşıklığını, belirli kelimeleri tekrar ederek ifade etmek ister. Bu tekrarlar sayesinde yazar, bireylerin hayatlarındaki önemli olaylara da ayrıca dikkat çeker. Bu çalışmanın amacı, Nursel Duruel'in *Geyikler, Annem ve Almanya* öyküsü merkeze alınarak laytmotif tekniğinin belirlenmesi ve bu tekniğinin anlatıma kazandırdığı etkinin gösterilmesidir.

Anahtar Kelimeler: Nursel Duruel, *Geyikler, Annem ve Almanya*, Laytmotif, İmge

Abstract: Nursel Duruel, who has an important place in Turkish storytelling, is a writer who seeks to create new stories by using the poetic function of language. The artist, who constantly tries to use different narrative techniques in his stories; It deals with fairy tale and daily life, individual and society as a whole. Nursel Duruel, who draws imaginary elements as a vivid picture as well as vital elements, establishes a familiar, competent and leveled story world by using simple but effective methods. He transforms the carefully chosen motifs in his works into a dynamic state in the world of images. While fusing the spiritual with the social in his stories, he draws on the possibilities of the laytmotif technique. With the help of this technique, he aims to establish an association between the stories. In this way, the author, who puts human love at the center of all his stories, tries to reflect the attitudes that people take in the face of the conditions in which they live. He wants to give the thresholds, depth, complexity of people with the repetition of certain words. Thanks to these repetitions, the author also draws attention to important events in the lives of individuals. The aim of this paper is to determine the laytmotif technique and to show the effect of this technique on the narrative by taking Nursel Duruel's story *Geyikler, Annem ve Almanya* in the main center.

Key Words: Nursel Duruel, *Geyikler, Annem ve Almanya*, Laytmotif, Metaphor

GİRİŞ

Nursel Duruel, 1980 sonrası modern Türk öykücülerden biridir. İlk kitabı *Geyikler, Annem ve Almanya*, 1980 yılında ikinci öykü kitabı *Yazılı Kaya* ise 1992 yılında okuyucuyla buluşur. Bunun dışında antoloji ve biyografi türünde yayımlanan eserleri de yazarın öykü dışında yazın dünyasıyla yakından ilgili olduğunu gösterir.

TRT İstanbul Radyosu'nda yapımcı (1965-85) olarak görev yapan yazar, bir süre de TV programcılığını TRT'de dış yapımcı olarak sürdürmüştür. Reklâm yazarlığı, televizyon yazarlığı, ansiklopedi yazarlığı ve BRT Radyosu'nda müdür yardımcılığı yapan yazar, öykü serüvenine 1979 yılında 'Türk Dili' dergisinde yayımlanan *Geyikler, Annem ve Almanya* öyküsüyle başlamıştır (Lekesiz, 2001, s. 69).

Geyikler, Annem ve Almanya isimli ilk kitabıyla Akademi Kitabevi Öykü Ödülü ve Sait Faik Hikâye Armağanı'nı kazanan yazarın bu eserinde, sekiz öykü bulunur. Ayrıca kitaba adını veren bu öykü filme çekilir. 2005'te *İmge Öyküler* dergisinin

yazarlar arasında düzenlediği 1980'den Günümüze En Beğenilen On Öykü soruşturmasında bu hikâye ilk sırayı alır. İlk öykülerinde; göçün birey üzerindeki etkilerini, siyasi ortamın yarattığı baskı ve belirsizliğin bireylerde yarattığı içe kapanıklığı, iletişimsizliği, yalnızlığı, güvensizliği ön plana çıkarmaktadır.

İkinci kitabı *Yazılı Kaya*'daki *Burgaç* öyküsü, 1990'da Yunus Nadi Yayınlanmamış Öykü Armağanı'nı kazanır. Bu öykü kitabında üslup daha şiirsel bir form almış; anlam, imgelerle zenginleşmiş ve daha kapalı bir hâle gelmiştir. Yazar, ikinci kitabında toplumculuğu ihmal etmeden, bunu kendi kurgusal olanaklarıyla daha ince detaylara ve zarif bir üsluba dayanan bir anlatımla sürdürmüştür; aynı zamanda yeni arayışlara yönelerek çok sesli bir yaklaşım benimsemiştir. "İlk öykü kitabıyla ilgi gören yazar, bu eserinde oldukça uç noktalarda dolaşmış ve farklı olanı yakalama isteğine kapılmıştır. Düşlerin ve gerçeküstü tutumların iç içe olduğu kitapta yazar, *Geyikler, Annem ve Almanya*'daki kurgusal yapının aksine denenemeyeni denemeyi yeğlemiştir" (Tosun, 1993, s. 324). Nursel Duruel, 1970'li yıllar ve 1980 sonrası Türk toplumunun içinde bulunduğu değişimin getirdiği yenilikleri bu iki öykü kitabında da yansıtmıştır.

"Yazar, yazmanın mahrem bir iş olduğunu savunmaktadır. Yazdıklarını paylaştığında iç dünyasını da açmış olacağını düşündüğü için az yayımladığını savunmaktadır" (Yıldıran, 1997, s. 18). Kitapta bulunan bu sekiz öykü, yazarın dil işçiliğinin bir ürünüdür. Ayrıca yazar kendisiyle yapılan söyleşide *Geyikler, Annem ve Almanya*'nın diğer öykülerinin çok önüne geçtiğinden yakınmaktadır.

Sayfa | 301

Bu kitapta, öyküleri okuyanlar birçok öyküde rüya ile gerçeğin, masal ile günlük hayatın iç içe geçtiğini görür. Nursel Duruel, 'Geyikler, Annem ve Almanya' öyküsünde özel bir yaşantıyı ele alarak sosyal hayatın bir yönünü ortaya koyar ve rüya ile günlük hayatın acı gerçeğini aydınlatmaya çalışır (Kaplan, 2009, s. 395). Nursel Duruel, öykülerinde yalnızlık içinde yaşayan bireylerin hayatlarının önemli dönüm noktalarını, karşılaştıkları zorlukları ve bu süreçlerde aldıkları kararları detaylı bir şekilde öykülerine yansıtır. Kurgularında, karakterlerin yaşadığı içsel çatışmaları, hayallerini ve toplumsal çevreyle kurdukları ilişkileri derinlemesine ele alır; bu şekilde, okuyuculara insanın yaşam yolculuğunu ve yalnızlığın farklı boyutlarını hissettirir. Yazar, bir rüya ya da fotoğraf ile silikleşmiş ya da kimliğini kaybetmiş bir kahramanın iç derinliklerine inebildiğini söylemektedir. Sanatçı, göç ile birlikte parçalanmış ailelerin bireyde ve ailede meydana getirdiği dönüşümü, kuşaklar arası çatışmayla birlikte anlatmaktadır. Bunu yaparken de laytmotif gibi bazı anlatım tekniklerinin yararlanmış. Laytmotif tekniğiyle, öykü kişilerinin duygusal gerilimini, yalnızlığını, bireyler arasındaki iletişimsizliğini bazı sembollerle anlatmıştır. Nursel Duruel, öykü kişilerinin içinde bulundukları duyguları laytmotif tekniği ile ortaya çıkarmaya çalışmıştır. Yazar anlatım tekniklerinin öykülerinde kullanım biçimiyle ilgili bir söyleşisinde şu görüşleri paylaşır:

Hiçbir öyküyü herhangi bir tekniğe örnek oluştursun diye yazmadım. Bu tür denemeler alıştırma yapmak için yararlı olabilir belki. Bana göre, öyküde neyi anlatmak istiyorsanız tekniği de büyük ölçüde o belirler. Bu öyküde bu tekniği kullanayım, öbüründe bunu kullanayım diye yola çıkmaz yazar. Tekniklerin

önceden biliniyor olması, farklı yazarlar tarafından defalarca kullanılmış olması durumu değiştirmez. Bilmek başkadır, yapmak başka. Teknik o öyküye özgülük kazanmamışsa kan uyuşmazlığından ölür öykü (Duruel, görüşme, 10.05.2010).

Bu çalışmada öncelikle laytmotifin kullanımı hakkında kısa bilgi verilecektir. Daha sonra *Geyikler, Annem ve Almanya* öyküsü merkeze alınarak bu tekniğin anlatıma kazandırdığı etki gösterilecektir.

Laytmotif Tekniği

Laytmotif; edebiyata ve müzik alanından geçen bir terimdir. Bir müzik parçasının tekrarlanan nakarat kısımları olarak ifade edilen bu kavramın müzik ve edebiyatta çeşitli tanımları bulunur. Laytmotif kavramı Türk Dil Kurumu Sözlüğü'nde "Bir eserde, ana duyguyu, düşünceyi veya kişiliği göstermek için kullanılan motif, ana motif. Sinema, tiyatro vb. eserler için hazırlanan müziklerde tekrarlanan ve özel anlam belirten motif. Sinema filminin kurgusunda ana kavramı belirlemek amacıyla önemli anlarda yeniden kullanılan görüntüler" (TDK, 06.04.2025) şeklinde tanımlanmaktadır.

"Laytmotif kelime anlamı olarak ana motif, kılavuz motif, müzik eserlerinde tekrarlanan bir düşünce karşılığını taşıırken, edebiyat eserlerinde bir anlatım tarzı olarak herhangi bir sözün ya da hareketin birden fazla tekrarlanmasıdır" (Kolcu, 2006, s. 50). Edebiyatta ya da müzikte tekrarlar birçok şekilde yapılmaktadır. Her konu, durum ve davranış dikkatli bir şekilde incelenerek bakıldığında tekrarın altında yatan manaya ulaşılabilir. Zira meselenin özünü anlamak için tekrarın yapılış şekline de bakmak gerekebilir. Ayrıca laytmotif tekniğinin özünde tekrar olduğu düşünüldüğünde bu tanımlar, güzel ve önemli şeylerin ne sıklıkla tekrar edildiğine dikkat edilmesi gerektiğini söyler.

Zaman içinde roman sanatında da kullanılan "laytmotif" yöntemi edebiyata müziğin armağanıdır. Müzikte, belli aralıklarla tekrarlanan seslerle hem ritim hem de süreklilik elde edilir; dolayısıyla dinleyen üzerinde hoş bir etki bırakır. Bu imkanlardan yararlanmak isteyen romancılar, zaman içinde bu tekniğe rağbet göstermişlerdir (Tekin, 2015, s. 273).

Edebî eserler, toplumu yansıtır ve hayat ile iç içedir. Laytmotif tekniğini kullanan bazı yazarlar, bu teknikle bireylerin ve toplumun nelere önem verdiğini ortaya çıkarabilir. Natüralist romancılar da toplumu bir laboratuvar, insanı deney konusu ve sanatçıyı bir bilim adamı olarak görmeleri sebebiyle eserdeki kişilerin davranışlarını, tipik özelliklerini ortaya çıkarmak için bu teknikten sıkça yararlanmışlardır.

Edebiyatta, özellikle roman türünde rağbet gören bir teknik olarak "laytmotif", türlü vesilelerle tekrarlanan bir ifade kalıbıdır. Özellikle natüralist romancıların başvurduğu bu teknik, roman şahıslarını belirleyen tipik özellikleri vermede kullanılır. Mesela belli bir kelimenin dikkatini çeken telaffuzu ya da belli şartlar altında tekrarlanan mimikler, sonra her fırsatta hatırlatılan bazı yaratılış özellikleri laytmotif karakteri taşır (Aytaç, 1972, s. 173).

Yaşanılan dünyada mevsimlerin, ayların, günlerin, saatlerin, dakikaların tekrar sıklığı onların önem derecelerini göstermektedir. Günlük yaşıntıda yenilen yemeğin, içilen suyun ya da alınan nefesin sıklığı hep önem derecesi ile ilgilidir. Bu açıdan bakıldığında edebî eserlerde tekrar edilen kısımlar da eseri anlamak, anlamlandırmak ve yorumlamak için çok önemli ipuçları vermektedir.

"Bu teknikte, kimi zaman telaffuz farklılığı, jest ve mimikler, yaratılış özellikleri malzeme olarak kullanılırken kimi zaman da tekrarlanan söz grubu, herhangi bir dize, yine konu veya kişilerle ilgili bazı kelimeler kullanılır" (Tekin, 2006, s. 252). Bu teknik ile öykünün sürekliliği ve akıcılığı sağlanırken diğer taraftan da bazı sembollerin anlamları ortaya çıkarılmaktadır.

Laytmotif tekniğinde; bir sözcük grubunun ya da sözcüğün tekrarlanması, bir olay ya da davranışın sıkça yinelenmesi anlatıma canlılık katan bir unsur olarak görülür. Sanatçılar da bu tekniği kullanarak anlatımın bu gücünden ve canlılığından faydalanmak ister. Yazarın metinde uyandırmak istediği etkiye göre anlam kazanan laytmotifler, genellikle edebî eserlerde kişileri karakterize etmek, belli olay ve durumların önemini vurgulamak için kullanılabilir.

Edebiyat literatürüne müzikten geçen 'laytmotif' herhangi bir tavır, hareket veya sözün çeşitli vesilelerle birçok kez eserde tekrar edilmesidir. Laytmotif tekniğiyle yazar veya şairler, muhtevada sürekliliği sağlar, kahramanını çok belirgin bir yönüyle vurgular ayrıca metne estetik bir yapı kazandırır. Laytmotif tekniğinin kullanılması, metinde dikkat çekilmek istenen noktanın belirlenmesine katkı sağlar. Söz konusu tekrar karakter yönüyse karakterin öne çıkan özelliği tespit edilebilir. Böyle bir kullanım hem eserin anlam kalıplarını ortaya dökerek ve anlamın pekişmesine yardımcı olacak hem de metne estetik özellik katacaktır. Bu estetik özellikse iç ahenk ve simetri yönüdür; yani hem görsel hem de işitseldir (Çetişli, 2004, s. 111).

Edebî eserde karşımıza çıkan söz grupları, kişilerle ilgili bazı davranışlar, bize eserle ilgili önemli ipuçları vermektedir. Bu tekniğin doğru kullanımı, kahramanların davranışlarını, kişilik özelliklerini ve içsel çatışmalarını anlamayı, yorumlamayı ve onların derinlemesine tasvir edilen karakter yapılarını çözmeyi daha kolay hâle getirmektedir. Ayrıca öykü kişilerinin duygusal yönünü de bu teknikte anlaşılır hâle gelir. Çünkü tekrarın sıklığı, anlama vurgu yapacağından önemli olan kısımlar bu şekilde ortaya çıkmış olacaktır.

Yazar; *Geyikler, Annem ve Almanya* öyküsünde kahramanların isimlerini, fiziki ya da ruhsal hâlini, öğrenim durumlarını özellikle belirtmeyerek okurun dikkatini yaşanan duruma toplamaya çalışmaktadır. Bu tasarruf ile yazar, kahramanın duygu hâlini net olarak ortaya çıkarmak istemektedir.

Öykü, bir annenin Almanya'ya gideceği İstanbul'daki son gün olan üçüncü günün gecesinden başlamaktadır. "O gece İstanbul'da son gecemizdi." diye başlayan öykü, anne ve kız ilişkisi üzerinden ilerlemektedir. Almanya'daki kocası tarafından ihmal edilmiş ve iki çocuğuyla birlikte annesinin dul maaşı ile geçinmek zorunda kalan bir kadının dramı, göç olgusu üzerinden anlatılmaktadır. Anne, küçük

çocuğunu kardeşine emanet ettikten sonra, annesiyle birlikte diğer çocuğunu, yani öykünün anlatıcısı olan küçük kızını yanına alır ve yaşadıkları yer olan Afyon'un Çay ilçesinden İstanbul'a taşınır. İstanbul'da bir akrabalarına misafir olurlar. Anlatıcı rolündeki kız çocuğu, uyurmuş gibi yaparak anne ve anneannesinin konuşmasını gizlice dinlemektedir. Anneannesinin, damadı ile ilgili olumsuzlukları vurgulayarak kızını yolculuğundan vazgeçirmeye çalıştığını işitir. Annesinin babasını artık istemediğini ama ailedeki büyüklerin annesini zorlayarak bu evliliğe devam etmesi gerektiğini bu konuşmalardan öğrenir. Ancak bu da fayda etmezse annesi, kocasından ayrılmak istediğini söyleyecektir. Ayrıca annesi Almanya'da kalıp bir iş bulup çalışmayı da düşündüğünü bu konuşmada ifade etmektedir. Okuyucu bu kısımları, anlatıcı kız çocuğunun annesi ve anneannesinden duyduğu şekliyle öğrenmektedir.

***Geyikler, Annem ve Almanya* Öyküsünün İncelenmesi**

Geyikler, Annem ve Almanya bireyi ve toplumu derinden etkileyen "göç" ün küçük bir kız çocuğunun gözünden aktarıldığı bir öyküdür. Öyküde, kahraman anlatıcı çocuk merkeze alınarak diğer olay ve mekânlar silikleştirilip mevcut durum okuyucuya sunulmaktadır.

Yazar, laytmotif tekniğinin olanaklarını kullanarak belirli sözcükleri ön plana çıkarmaktadır. Bu tekrar edilen sözcükler ile öyküde bazı gerilim noktaları oluşturulmaktadır. "*O gece gençlik serüvenlerini anlattı, fıkralar söyledi, fotoğraflar gösterdi, çok eğlendirdi bizi. Yatma saati geldiğinde anneme iyi geceler dilerken 'Kıskanıyorum, seni.' dedi. Almanya'ya gideceksin. Almanya... ah Almanya... ne günlerdi. Tanrım... en çok eğlendiğim ülkelerden birisi orasıdır*" (Duruel, 2012, s. 11).

Kahraman anlatıcı konumundaki küçük kız, kaldıkları evdeki akrabalarının Almanya sözünü tekrarlamasından bir şeylerin ters gittiğini anlamaktadır. Bir gerilim duygusu içine kapılan kahraman anlatıcı çocuk, Almanya sözcüğünü her duyduğunda, heyecan ile korku, umut ile belirsizlik arasında gidip gelen yoğun duygusal dalgalanmalara kapılmaktadır. Anne için bir kurtuluş ya da ulaşılacak bir hedef olarak görülen bu sözcük; akrabaları için eğlenilecek bir yer, çocuk için ise bir ayrılık olarak anlaşılır. "Almanya" kelimesi her bir öykü kahramanı için farklı bir anlam ve duygu atmosferi ifade etmektedir.

Daha neler konuşmadılar... Babamın Almanya'ya gittikten sonra iyice bozulduğunu, bize hiç para göndermediğini, neler neler...Başkaları da gidiyormuş Almanya'ya ama onlar canlarını dişlerine takıp çalışıyor, çocuklarının geleceğini kurtarmaya uğraşıyorlarmış. Benim babamsa vurdumduymazmış, akılsızmış. Annem de eskisi gibi sayıp sevmiyormuş onu. Eski iyi günlerinin hatırı için, çocuklarının hatırı için sabrediyormuş şimdilik. Almanya'da babamı bir kez daha zorlayacakmış düzenli yaşamaya, bu son deneme olacakmış. Olmazsa o zaman ayrılırmış. Hem Almanya'da bir iş bulabilirse bize gerektiğince sahip çıkarmış (Duruel, 2012, s. 12).

"Almanya" sözcüğü, öykünün devam eden anlatısında çocuk kahraman için; zorluk, terk edilme, ayrılık ve kavuşma gibi duyguları ortaya çıkarmaktadır. Bu sürekli tekrarlanan sözcük, anlatıcı kızın içinde değişen duyguları bir gerilim atmosferinde sunmaktadır. Kız çocuğu, babası ile ilgili birçok şeyi de Almanya sözcüğün etrafında gelişen cümleler ile öğrenmektedir. Yine "baba" kelimesi ile anlatıcı konumundaki çocuk, babasının olumsuz yönlerini öğrenmekte ve yaşadığı dramatik sorunun sebebi olarak babasını görmektedir.

Boğazıma dek tılandım. Boynumdaki damar hiç böyle atmamıştı. Ağlamak istemiyorum. Ağlarsam burnum akacak, burnumu çekersem annem ağladığımı bilecek. Uyuyamayacak, uyuyamazsa yarın güçsüz kalacak. Anneannem haklı, çok zayıfladı annem. Ağlamamalıyım. Her şey bir yana, ağladığımı görürse annem utançtan öleceğim. Hayır. Görmemeli...bilmemeli...Bütün çabam boşa gitti. Tutamıyordum kendimi. Sel gibi geliyordu gözlerimden yaşlar (Duruel, 2012, s. 13).

Anlatıcı çocuğun dünyasında ağlamak sözcüğü önemli bir yer kaplamaktadır. Kahraman anlatıcı konumundaki küçük kız, önceleri ağlamayı bir gurur meselesi yapmaktadır. Daha sonra ise gözyaşlarına engel olamaz ve ağlar. Ayrıca ağladığını annesinin görmesi durumunda onun çok üzüleceğini ve kendisinin de bundan büyük bir utanç duyacağını düşünmektedir. Yazar, ağlamak sözcüğünü tekrar ederek küçük çocuğun dünyasında bir duygu gerilimi oluşturmaktadır. Bu gerilim, çocuğun içinde bir çatışmaya dönüşmüş ve sonunda gözyaşlarına teslim olmuştur.

Sayfa | 305

Onlarla savaşırken annemi seyrediyorum. Oysa tek isteğim anneme doyasıya bakmak. Pis gözyaşları, kötü gözyaşları, yok olası gözyaşları, yarın istediğiniz kadar akın. Ama şimdi, bu gece rahat bırakın beni, perde gibi inmeyin gözlerime. Anneme bakmak istiyorum ben. Annem, iyice zayıflamış annem dünya güzeliydi. Ay ışığı boynunu, çenesini, yanağını aydınlatıyordu, gözleri gölgede hep öyle tavana dikili. Sabahın alacası ayın rengini soldurana dek seyrettim annemin yüzünü. Kimi an "İşte şimdi yanımda yatıyor." diye düşünüyor, sevinçten bağırırım geliyordu. Hemen ardından, "Yarın yok!" diyordum. Bir bilerseniz neler etti o gece ay ışığı, annemin yüzünü durmadan değiştirdi (Duruel, 2012, s. 13).

Yazar; gözyaşı, gece, ay ışığı sözcüklerini anne sözcüğü ile birlikte sıkça tekrar etmektedir. Bu şekilde çocuğun zihninde; hayranlık, güzellik, merhamet, güçsüzlük, ayrılık gibi duygular oluşturmak istemektedir. Yazar, diğer paragraflarda bir üst seviyeye çıkardığı duygu gerilimini biraz düşürmeye çalışmaktadır. Bu şekilde Duruel, kahraman kız çocuğunda farklı duygular uyandırarak onu kısa bir süreliğine gerçeklerden uzaklaştırmaktadır. Sanatçı, öykünün akışında anlatıcı kız çocuğunu mutlu edecek kelimeleri kullanarak kahramanda olumlu bir duygu dönüşümü oluşturmaya çalışmıştır. Yazar, içinde bulunduğu durumdan rahatsız olan ve bu üzüntüyü aşamayan kahramanı hatıralara sevk etmektedir. Anlatıcı konumundaki kız, güzel anılara dalarak sevinir ve kendisini bu şekilde teselli etmeye çalışır.

Bilmem size hiç böyle oldu mu olmuştur mutlaka olmuştur. Hani gülün pembesi var ya kokulu gülün pembesi işte öyle baştan ayağa pembelik içinde

kaldık. Sabahın alacasında iki pembe gül... Havada savrulan kucaklar dolusu gül yaprağı. Her bir yaprak camdan sızan ışık oklarına takılmış fıfır dönüyor. Gökten gül yaprağı yağıyor, annemin kokusu, gül kokusu... (Duruel, 2012, s. 14).

Metinde; gül, pembe, gül kokusu, gül yaprağı gibi sözcükler tekrar edilerek kahramanı üzen olaylar ve durumlara karşı mutlu bir dünya kurulmaya çalışılmıştır. Annesini gül ve pembe sözcükleri ile hatırlayan kız çocuğu, bir rahatlama içine girmektedir. Bu sözcükler anlatıcının dünyasında gerçeklerden kaçışın bir karşılığı olarak da düşünülebilir. Yazar, laytmotif tekniği ile çocuğun dünyasına inerek onda olumlu bir duygu sarkacı oluşturmaya çalışmaktadır. Bu şekilde anlatıcının duygu dünyasındaki olumlu dönüşüm, bir denge unsuru olarak kendini göstermektedir. Anne ve kız çocuğunun birlikte uyumak için birbirlerine sarılması ve ardından gülmeye başlamaları da böyle bir dönüşüm için okuyucuyu hazırlamaktadır. Ayrıca çocuğun annesiyle yaşadığı bu güzel etkileşimin yazar tarafından tekrarlar ile süslenmesi öyküye bir şiirsellik katmıştır.

Rüyamda şimdikinden daha küçüktüm. Kış bitmiş, bahar gelmiş, karlar çoktan erimiş, sular çoğalmış. Mayıs ayının sonlarındaymışız. Uzaktan, kıvrım kıvrım parlak bir kemer gibi gözüken, yakınlaştıkça çağıltısı insanın içini hoplatan bir derenin kenarına varmışız. Kilimlerimizi yıkayacakmışız. Gökyüzü masmavi, kuşların cıvıltısı derenin sesine karışıyor, toprak ıslak, mis kokuyor. Kilimlerimizin üstünde geyik resimleri var, kuş resimleri var, çiçekler, yuvarlaklar, çizgiler, çaprazlar var. Her biri başka renk. Mor, sarı, yeşil, pembe..."hadı" diyor annem "tut bu küçük kilimin ucundan, suya basalım, bir güzel ıslansın, tozları aksın." Kilimin iki ucundan ben tutuyorum, iki ucundan annem, götürüp derenin ortasına, suyun en çok olduğu, en hızlı akıyor yere seriyoruz. Babam, dört tane büyük, yuvarlacık taş bulup geliyor, kilimin dört ucuna yerleştiriyor. Dere küçük kilimin üstünden akıyor (Duruel, 2012, s. 14-15).

Rüya, insan zihninin uyku sırasında oluşturduğu görüntü, ses, duygu ve düşüncelerden oluşan bilinçdışı deneyim olarak tarif edilmektedir. Bireyin bilinçdışı arzularını, korkularını ve hayallerini ifade eden bir mecra olarak tasvip edilir. Aynı zamanda, rüya insanın içsel dünyasına bir pencere açar; bazen özlemleri ve umutları gerçekleştirdiği bir yer, bazen de gerçeği sorguladığı bir metafor olarak işlev görür. Yazar; masala benzeyen bir üslup ile duvarda asılı olan kilimi ve kilimin üstünde bulunan çiçekleri, kuşları, dereyi ve suyu tekrarlarla yeni bir biçime dönüştürmüştür. Kilim sözcüğünün tekrar edilmesi ile bu sözcük; bir mekân olmaktan çıkarak çocuğun mutlu olmasını, sevinmesini, anneye kavuşmasını ve babayı affetmesini anlatır hâle gelmiştir. Dere, su ve geyik sözcükleri, bu rüyada adeta canlanarak kız çocuğunu rahatlatan unsurlar haline gelmiştir. Ayrıca kilim sözcüğü; anneye kavuşmayı, babayı affetmeyi, gerçek dünyadan uzaklaşmayı ve sıkıntılarından kurtulmayı da anlatmaktadır.

Geyikler, Annem ve Almanya öyküsünün başlığı, okuru daha başlangıçta düşündürür. Geyikler ve anne sözcükleri bir sıcaklığı, hoşluğu imlerken Almanya sözcüğünün gerisinde saklıdır gurbet, özlem ve zorunluluk. Almanya'ya yıllarca

işçi göndermiş bir ülkenin bireyi bu ülkenin çağrıştırdıklarına aşınadır zaten... Böylece okuma yolculuğu üç temel izlekte okura verilmiş yol haritası gibidir (Oğan, 2010, s. 14).

Bir duvar halısındaki geyikler, çocuğun rüyasında canlanmaktadır. Geyik aynı zamanda güzel bir haber ya da mutlu yarınları da simgelemektedir. Rüya insanları rahatlatan bir unsur olarak kullanılan geyikler, su ve kilim duvarda asılı olan bir kilim portresinin parçalarıdır. Bu tür kilimler birçok Anadolu şehrinde duvarları bir güzellik unsuru olarak süslemektedir. Yazar, kolektif bir bilincin parçası olarak su ve geyikleri olumlu bir anlamda kullanmıştır. Rüya çocuğun rahatlamasını ve masalsi bir dünya içine girmesini sağlayan Duruel, bu şekilde çocuğun içindeki çatışmayı gidermeyi amaçlamıştır.

Dayanılmaz böyle bir güzelliğe, kimse dayanamaz. Ben de... Tutamıyorum kendimi, derenin en derin olduğu yerde kilimlerin üstüne atıyorum. Suyu, çiçekleri, geyikleri, kum taneciklerini, her şeyi kucaklamak istiyorum. Kalkıp kalkıp atıyorum sulara. Annem kahkahalarla gülüyor, babam, kuyudaki teyzem kahkahalarla gülüyorlar... SEVİNÇ... Yalnız sevinç var yeryüzünde. Başka hiçbir duygu yok. Sirtüstü, yüzükoyun, yan, nasıl olursa, yeniden yeniden vuruyorum kendimi sulara... Ben ayaklarımı vurdukça sular havaya sıçırıyor, sular oynuyor, sular coşuyor, sular kahkaha atıyor... Suların kahkahası ovaya yayılıyor (Duruel, 2012, s. 15-16).

Öyküde su sözcüğü; kahkaha, sevinç, ben, kendim kelimeler ile birlikte tekrar edilerek mutlu bir masal dünyası oluşturulmuştur. Kız çocuğunun rüyasında bu sözcükler; rahatlatma, değişim, coşku, sevinç, neşe, birlik gibi anlamları karşılamaktadır. Ayrıca su sözcüğü; masallarda birlik ve mutluluk motifi iken Jung arketipinde "kolektif bilinci" temsil etmektedir (İnkol, 2018, s. 58). Yazar, laytmotif tekniğinin olanaklarından yararlanarak ferdi yaşantıyı aşan bir derinliğe de seslenmektedir. Bu derinlik, bilinçaltında özgürce dolaşan, bazen fark edilmeden yüzeye çıkan ve bireyin hislerini şekillendiren duygularla; bu duyguları açığa vuran rüyalarından oluşmaktadır. "Ben bir su damlası gibiyim annemin yanında. Dereden kopup havaya sıçrayan haşarı bir su damlasıyım. Güçlü, neşeli yok edilmez bir su damlasıyım. Durmadan akan derenin ve durmadan değişen annemin bir parçasıyım. Onlardan kopan ama onlardan bağımsız bir damla..." (Duruel, 2012, s. 17)

Yazar; su, su damlası ve dere sözcüklerini tekrar ederek anne-kız ilişkisine farklı bir boyut kazandırır. Dere ve su damlası arasındaki ilişkiyi anne ile kız münasebetine benzeten Duruel, eski mistiklere bir göndermede bulunmaktadır. Eski metinlerde deniz ve damla sembolü, Tanrı ile kul arasındaki ilişkiyi vurgulamaktadır. Ayrıca tasavvufta su birliği temsil etmektedir. Deniz ile damlanın bir bütün oluşturduğu düşünülürse kız da annesi ile kendisinin tam olacağını düşünmektedir. Son cümlede, damlanın bağımsız olması da kızın annesinden ayrılacağına işaret etmektedir. Çünkü hikâyenin sonunda küçük kız annesinden ayrılır. Yazar, su imgesini laytmotif tekniği ile kullanarak kahraman rolündeki çocukta yeni duygu değişimleri oluşturmaktadır.

Anne, baba su ve geyik motiflerine rüyalarda olduğu kadar masallarda da rastlanır. Onlar insanların en eski çağlarına ait temel unsurlardır. Bundan dolayı C. G. Jung onlara arketip adını verir. Arketipler, insanlığın en eski çağlarına ait ortak hayat tecrübelerinin sembolik ifadeleridir (Kaplan, 2009, s. 397).

Yazar, kahraman anlatıcıyı içinde bulunduğu sıkıntılı durumdan kurtarmak için su, dere, geyik ve kilim sözcüklerini bir motif olarak kullanmıştır. Bu motiflerden yararlanarak masalsı bir ortam oluşturmaya çalışmıştır. Jung'un arketiplerini laytmotifler ile harmanlayan Duruel, anlatıcı kızın duygu dünyası ile kolektif bilinç arasında bağlantı kurmaya çalışmıştır. Zira su, geyik gibi sözcükler tüm insanlık için rahatlatıcı özelliklere sahiptir.

Laytmotifler	Tekrar Edilme Sıklığı	Laytmotifler	Tekrar Edilme Sıklığı
anne	44	Gül	10
ben	27	Ağlamak	9
su	22	gece	9
baba	15	gülümsemek	6
Almanya	15	pembe	6
kilim	14	kahkaha	5
dere	13	sevinç	5
geyik	11	(Gül) koku	4
anneanne	11	kendim	3
kuş	2		

Yazar laytmotif tekniğini kullanarak; anne, su, baba, Almanya, kilim, dere, anneanne, geyikler, gül, ağlamak, kahkaha, baba, ben, kendim, kuş, sevinç, gül yaprağı, gül kokusu gibi sözcüklerini tekrar etmiştir. Yazarın bir duygu dalgalanması olarak kullandığı bu sözcükler, kızın içinde yaşadığı gerilimi anlatması bakımından oldukça önemlidir. Anne sözcüğünün diğerlerine göre daha fazla tekrar edilmesinin sebebi anne-kız ilişkisinde bu sözcüğün; sevgi, merhamet, kavuşma, özlem gibi duyguları karşılamaıdır. Ben sözcüğünün bu kadar sık kullanılmasının bir nedeni de söz konusu metnin otobiyografik olmasıdır. Duruel; gül, gül kokusu, kilim, su, dere, geyik sözcükleri kullanarak anlatıcı çocuk için bir masal ortamı oluşturmuştur. Yazar, bu sözcüklerin tekrarı ile okuyucunun gözünde bir görüntü oluşturmak istemektedir. Sevinç, kahkaha, pembe sözcükleri ise kahraman çocuğun rüyasında oluşturduğu mutlu aile tablosunun bir görüntüsüdür. Almanya ve baba, ağlamak sözcüklerinin metindeki tekrar sıklığı, anlatıcı çocuk için önceleri bir gerilim iken daha sonra olumlu bir duygu değişimi oluşturmuştur. Bu arada Almanya ve baba sözcüklerinin tekrar sıklığının eşit olması da ayrıca bu kavramların aynı gerilim noktasını oluşturmaı ile açıklanabilir. Özellikle başlık

olarak kullanılan *Geyikler, Annem ve Almanya* sözcükleri laytmotif tekniği ile kahramanın duygularını ortaya çıkarmada oldukça etkili olmuştur. Ayrıca, öyküde mekânın silikleşip dikkatin anlatıcı kız çocuğuna verilmesi de önemli bir ayrıntıdır.

Nursel Duruel, bu öyküde olaydan çok olayların insan ruhunda yarattığı etkiler üzerinde durmaktadır. Bu sebeple bu öykü; duygular, çağrışımlar, iç konuşmalar, bilinçaltı ile bilinç arasında gelgitler ve tekrarlarla örülmüştür. Yazarın anlatıcı ile arasındaki mesafeyi koruyamadığı kimi bölümlerde birtakım aksaklıklar meydana gelmiştir. Lekesiz, *Geyikler, Annem ve Almanya* öyküsü için bu durumla ilgili olarak şunları söylemektedir:

Nursel Duruel, çocuk dili ve bakışıyla anlatılan öykülerdeki temel bir yanılsa düşmekten kurtulamıyor. Konuyu hemen nakletmenin heyecanına kapılarak, "öyküsel akışı" dizginleyemiyor, şiirsel imkânları kullanayım derken şiirimselliğe saplanıyor. Diğer bir söyleyişle saf güzellik anlatmanın coşkusuyla öykülemeye rasyonel davranamıyor, kalemiyle coşkusunun arasına yazınsal bir sınır koyamıyor (Lekesiz, 2001, s. 86).

Yazar, bu öyküde on yaşında küçük bir kızın söyleyemeyeceği şiirsel bir üslup kullanmıştır. Bu durum yazar ile anlatıcı rolündeki küçük kız arasında mesafe probleminden kaynaklanmaktadır. Otobiyografik anlatım tekniğinin kullanıldığı kimi metinlerde buna benzer sorunlar oluşmaktadır. Bununla birlikte metinde kullanılan laytmotifler, motifler ve duygu geçişlerindeki ustalık bu öyküye biçimsel ve anlamsal bir boyut kazandırmıştır.

SONUÇ

Nursel Duruel, öykülerinde insanların iletişim kuramama sorunlarını, bireyler arasındaki duvarları ve toplumsal baskının bireylerin yaşamı üzerindeki etkilerini derinlemesine işler. Bunun yanı sıra, yalnızlık temasını ele alarak, bireyin iç dünyasındaki mücadeleleri ve dış dünya ile bağ kurma çabasını gözler önüne serer. Zaman kavramını, insan yaşamındaki değişimlerin ve geçmişin etkilerinin bir yansıması olarak kurgularında kullanır. Göç teması ise bireylerin mekânsal değişimlerini ve bu değişimlerin beraberinde getirdiği aidiyet, kimlik ve uyum sorunlarını anlatır. Ses ve rüyalar gibi soyut unsurlara da yer vererek hem karakterlerin içsel dünyasını hem de bilinçaltının insan hayatındaki yerini ustalıkla işler. Duruel'in öykülerinde bu temalar bir araya gelerek okuyuculara derinlemesine bir yaşam ve insan analizini sunar. Yaşamsal öğelerin yanında düşsel öğeleri de canlı bir tablo olarak çizen Nursel Duruel, sade ama etkili yöntemler kullanarak hem sıradan okuyucunun kolayca anlayabileceği hem de edebiyat dünyasında yetkin ve düzeyli bulunan bir öykü dünyası inşa etmiştir.

Geyikler, Annem ve Almanya öyküsünde; anne, Almanya, geyikler, su, gül, kilim, ağlamak gibi sözcükleri laytmotif tekniğiyle kullanan yazar, anlatıcı kızın duygu gerilimini okuyucunun zihninde canlandırmaktadır. Yazarın bir duygu dalgalanması olarak kullandığı bu sözcükler, kızın içinde yaşadığı gerilimi anlatması bakımından oldukça önemlidir.

Sonuç olarak yazar, *Geyikler, Annem ve Almanya* öyküsünde laytmotifleri ustalıkla kullanarak anlatının katmanlarını zenginleştirmiş ve anlatıcı kızın duygu dünyasını derinlemesine keşfetmek için güçlü bir bağlam yaratmıştır.

KAYNAKÇA

- Aytaç, G. (1972). *Thomas Mann'ın Der Zauberberg ve Lotte in Weimar Romanlardaki Edebi Kişiliği*, DTCF. Yayınları. Ankara
- Çetişli, İ. (2004). *Metin Tahlillerine Giriş 2: Hikâye-Roman-Tiyatro*, Ankara: Akçağ Yayınları.
- Duruel, N. (2012). *Geyikler, Annem ve Almanya*. İstanbul: Can Yayınları.
- Inkol, C. (2018). Melusine Machine: The Metal Mermaids of Jung, Deleuze and Guattari. *Shima*, 12(2).
- Kaplan, Mehmet. (2009). *Hikâye Tahlilleri*. İstanbul: Dergah Yayınları.
- Kolcu, A. İ. (2006). *Öykü Sanatı*. Konya: Salkım Söğüt Yayınları.
- Lekesiz, Ömer. (2001). *Yeni Türk Edebîyatında Öykü: Öykücüler ve Öykü Anlayışları "Öyküler ve Çözümlemeleri 5*, İstanbul: Kaknüs Yayınları.
- Oğan, M. (2010). *Çocukların Gözüyle Yaşam ya da Geyikler, Annem ve Almanya*", Öykü Teknesi, Ankara.
- Tekin, M. (2006). *Roman Sanatı (Romanın Unsurları)*, Ankara: Ötüken Yayınları.
- Türk Dil Kurumu. (2019). *Güncel Türkçe Sözlük*, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Tosun, N. (1993). "Yazılı Kaya", *Türkiye Kültür ve Sanat Yıllığı*. İstanbul.
- Yıldıran, B. (1997). "Nursel Duruel ile Görüşme", *Adam Öykü Dergisi Sayı 10*, Mayıs-Haziran 1997 İstanbul.

GENİŞLETİLMİŞ ÖZET: Türk öykücülüğünde önemli bir yere sahip olan Nursel Duruel, dilin şiirsel işlevini de kullanarak yeni öyküler yaratma peşinde olan bir yazardır. Hikâyelerinde sürekli farklı anlatım teknikleri kullanmaya çalışan sanatçı; masal ile günlük yaşantıyı, fert ile cemiyeti bir bütünün içinde ele almaktadır. Nursel Duruel, yaşamsal öğelerin yanında düşsel öğeleri de masal havasında anlatmaktadır. Basit ama etkili yöntemler kullanarak düzeyli bir öykü dünyası kurmuştur. Eserlerinde özenle seçtiği motifleri, imge dünyasında hareketli bir hale çeviren yazar, öyküsünü duygusal sarkaçlar kullanmaktadır. Laytmotif tekniği, müzikten edebiyata geçen çok etkili bir anlatım tekniğidir. Bu tekniğin özünde tekrarlanan sözcükler ve sözcük grupları vardır. Her konu, durum ve davranış dikkatli bir şekilde incelenerek bakıldığında tekrarın altında yatan manaya ulaşılabilir. Zira meselenin özünü anlamak için tekrarın yapılış şekline de bakmak gerekebilir. Ayrıca laytmotif tekniğinin özünde tekrar olduğu düşünüldüğünde bu tanımlar, güzel ve önemli şeylerin ne sıklıkla tekrar edildiğine dikkat edilmesi gerektiğini söylemektedir. Laytmotif tekniğinde; bir sözcük grubunun ya da sözcüğün tekrarlanması, bir olay ya da davranışın sıkça yinelenmesi anlatıma canlılık katan bir unsur olarak görülmektedir. Sanatçılar da bu tekniği kullanarak anlatımın bu gücünden ve canlılığından faydalanmak istemektedir. Yazarın metinde uyandırmak istediği etkiye göre anlam kazanan laytmotifler, genellikle edebi eserlerde kişileri karakterize etmek, belli olay ve durumların önemini vurgulamak için kullanılmaktadır. Edebi eserde karşımıza çıkan söz grupları, kişilerle ilgili bazı davranışlar, bize eserle ilgili önemli ipuçları vermektedir. Bu tekniğin doğru kullanımıyla; kahramanları anlamak, yorumlamak ve kahramanın karakter çizimi çözmek daha kolay hale gelmektedir. Ayrıca eserin duygusal yönünü de bu teknik yardımı ile kolay bir şekilde anlaşılır hale gelmiştir. Çünkü tekrarın sıklığı, anlama vurgu yapacağından önemli olan kısımlar bu şekilde ortaya çıkmış olacaktır. Nursel Duruel, öykülerinde ruhsal olan ile toplumsal olanı kaynaştırırken laytmotif tekniğinin olanaklarından da yararlanmaktadır. Yazar, bu teknik

yardımları ile öyküler arasında bir çağrışım kurmayı amaçlamaktadır. Bu şekilde insan sevgisini bütün öykülerinde merkeze alan yazar, insanların içinde yaşadığı koşullar karşısında aldığı tavırları da öykülerinde yansıtmaya çalışmaktadır. İnsanların eşiklerini, derinliklerini, karmaşıklığını belirli kelimelerin tekrarı ile vermek isteyen yazar, sürekli yeni anlatım biçimleri kullanmaktadır. Bu tekrarlar sayesinde yazar, bireylerin hayatlarındaki önemli olaylara da ayrıca dikkat çekmek istemiştir. Nursel Duruel; öykülerinde iletişimsizlik, toplumsal baskı, yalnızlık, zaman, göç, ses ve rüyaların insan yaşamındaki yerini tema olarak seçmektedir. Hikayelerinde sürekli farklı anlatım teknikleri kullanmaya çalışan sanatçı; masal ile günlük yaşantıyı, fert ile cemiyeti bir bütünün içinde ele almaktadır. *Geyikler, Annem ve Almanya* öyküsünde; anne, Almanya, geyikler, su, gül, kilim, ağlamak gibi sözcükleri laytmotif tekniğiyle kullanan yazar, anlatıcı kızın duygu gerilimini rüyalar ve motifler ile anlatmaktadır. Yazarın bir duygu sarkacı olarak kullandığı bu sözcükler, kızın içinde yaşadığı gerili anlatması bakımından oldukça önemlidir. Ayrıca, öyküde kişilerin isimleri, fiziki ve ruhsal hâlleri, öğrenim durumları, yaşadığı mekanları bırakıp dikkatin kahraman rolündeki kız çocuğuna doğru yönelmesi de duygu aktarımı için son derece önemlidir. Yazar laytmotif tekniğini kullanarak; anne, su, baba, Almanya, kilim, dere, anneanne, geyikler, gül, ağlamak, kahkaha, baba, ben, kendim, kuş, sevinç, gül yaprağı, gül kokusu gibi sözcüklerini tekrar etmiştir. Yazarın bir duygu sarkacı olarak kullandığı bu sözcükler, kızın içinde yaşadığı gerilimi anlatması bakımından oldukça önemlidir. Anne sözcüğünün diğerlerine göre daha fazla tekrar edilmesinin sebebi anne-kız ilişkisinde bu sözcüğün; sevgi, merhamet, kavuşma, özlem gibi duyguları karşılamasıdır. Ben sözcüğünün bu kadar sık kullanılmasının bir nedeni de söz konusu metnin otobiyografik olmasıdır. Duruel; gül, gül kokusu, kilim, su, dere, geyik sözcükleri kullanarak anlatıcı çocuk için bir masal ortamı oluşturmuştur. Yazar, bu sözcüklerin tekrarı ile okuyucunun gözünde bir görüntü oluşturmak istemektedir. Sevinç, kahkaha, pembe sözcükleri ise kahraman çocuğun rüyasında oluşturduğu mutlu aile tablosunun bir görüntüsüdür. Almanya ve baba, ağlamak sözcüklerinin metindeki tekrar sıklığı, anlatıcı çocuk için önceleri bir gerilim iken daha sonra olumlu bir duygu değişimi oluşturmuştur. Bu arada Almanya ve baba sözcüklerinin tekrar sıklığının eşit olması da ayrıca bu kavramların aynı gerilim noktasını oluşturması ile açıklanabilir. Özellikle başlık olarak kullanılan *Geyikler, Annem ve Almanya* sözcükleri laytmotif tekniği ile kahramanın duygularını ortaya çıkarmada oldukça etkili olmuştur. Ayrıca, öyküde mekânın silikleşip dikkatin anlatıcı kız çocuğuna verilmesi de önemli bir ayrıntıdır. Nursel Duruel, bu öyküde olaydan çok olayların insan ruhunda yarattığı etkiler üzerinde durmaktadır. Bu sebeple bu öykü; duygular, çağrışımlar, iç konuşmalar, bilinçaltı ile bilinç arasında gelgitler ve tekrarlarla örülmüştür. Yazar, anlatıcı ile arasındaki mesafeyi koruyamadığı kimi bölümlerde birtakım aksaklıklar meydana gelmiştir. Yazar, bu öyküde on yaşında küçük bir kızın söyleyemeyeceği şiirsel bir üslup kullanmıştır. Bu durum yazar ile anlatıcı rolündeki küçük kız arasında mesafe probleminden kaynaklanmaktadır. Otobiyografik anlatım tekniğinin kullanıldığı kimi metinlerde buna benzer sorunlar oluşmaktadır. Bununla birlikte metinde kullanılan laytmotifler, motifler ve duygu geçişlerindeki ustalık bu öyküye biçimsel ve anlamsal bir boyut kazandırmıştır. Sonuç olarak yazar, bu öyküde olaydan çok olayların insan ruhunda yarattığı etkiler üzerinde durmuştur. Yazar, öykü kişilerinin içinde bulundukları duyguları laytmotif tekniği ile okura hissettirmiştir. Bu teknik ile öyküsüne özgülük kazandıran yazar, eserin duygusal yönünü daha etkili hale getirmiştir.

EXTENDED ABSTRACT: Nursel Duruel, a significant figure in Turkish short story writing, is an author who strives to create new stories by utilizing the poetic function of language. The artist, who continually attempts to employ different narrative techniques in her stories, presents fairy tales alongside daily life, treating the individual and society as a whole. In her works, Duruel narrates vital elements alongside dreamlike components in a fairy-tale atmosphere. By using simple yet effective methods, she has established a sophisticated narrative world. The motifs she carefully selects in her works become dynamic in her imagery, as the author employs emotional pendulums in her storytelling. The laytmotif technique is a highly effective narrative method that has

transitioned from music to literature. At its core, this technique involves the repetition of words and phrases. When each subject, situation, and behavior is examined closely, one can uncover the meaning that lies beneath the repetition. In order to understand the essence of the matter, it may be necessary to consider how the repetition is executed. Given that repetition is fundamental to the laytmotif technique, these definitions emphasize the importance of noting how frequently beautiful and significant things are repeated. In laytmotif, the repetition of a phrase or word, or the frequent reiteration of an event or behavior, is seen as an element that adds liveliness to the narrative. Artists utilize this technique to benefit from the power and vibrancy of expression it offers. Depending on the effect the author aims to evoke in the text, laytmotifs often characterize individuals in literary works and emphasize the importance of certain events and situations. The phrases that emerge in a literary work, along with certain behaviors of the characters, provide significant clues about the work. With proper utilization of this technique, understanding, interpreting, and delineating the character of the protagonist becomes easier. Additionally, the emotional dimension of the work is also made comprehensible with the help of this technique. The frequency of repetition highlights crucial parts, thus bringing them to the forefront. In her stories, Nursel Duruel combines the spiritual with the societal while also leveraging the opportunities presented by the laytmotif technique. With this technique, she aims to establish associations between her stories. In this way, the author places human compassion at the center of all her narratives, while also striving to reflect the attitudes of individuals in the face of the conditions they live in. Through the repetition of certain words, she aims to convey the thresholds, depths, and complexities of people, continuously employing new narrative forms. Through these repetitions, the author also seeks to draw attention to significant events in the lives of individuals. In her stories, Nursel Duruel chooses themes such as communication breakdown, societal pressure, loneliness, time, migration, sound, and the place of dreams in human life. The artist, who continually attempts to use different narrative techniques in her stories, examines fairy tales alongside daily life, treating the individual and society as a whole. In the story "Geyikler, Annem ve Almanya," the author utilizes laytmotif technique with words such as mother, Germany, deer, water, rose, carpet, and crying, to convey the emotional tension of the narrating girl through dreams and motifs. These words, used by the author as an emotional pendulum, are crucial for expressing the tension experienced by the girl. Furthermore, the narrative's focus shifts from the characters' names, physical and psychological states, educational backgrounds, and living environments to the protagonist girl, which is also significant for conveying emotion. By employing the laytmotif technique, the author repeatedly uses words such as mother, water, father, Germany, carpet, stream, grandmother, deer, rose, crying, laughter, I, myself, bird, joy, rose petal, and rose scent. The frequency of the word "mother," in particular, surpasses that of others because it encapsulates feelings such as love, compassion, reunion, and longing within the mother-daughter relationship. The frequent use of the word "I" can also be attributed to the autobiographical nature of the text. Duruel creates a fairy-tale environment for the narrating child by using words like rose, rose scent, carpet, water, stream, and deer. Through the repetition of these words, the author aims to create an image in the reader's mind. The words joy, laughter, and pink are representations of the happy family tableau created in the protagonist's dreams. The frequent repetition of the words Germany and father, along with crying, initially creates tension for the narrating child but later leads to a positive emotional shift. Additionally, the equal repetition of the words Germany and father can be explained by their shared tension point. Particularly, the words used in the title "Geyikler, Annem ve Almanya" have proven to be quite effective in revealing the hero's emotions through the laytmotif technique. Moreover, the blurring of the setting and the focus being directed towards the narrating girl is an important detail. In this story, Nursel Duruel emphasizes the effects of events on the human psyche rather than the events themselves. Therefore, this story is woven with emotions, associations, inner monologues, fluctuations between the subconscious and consciousness, and repetitions. The author encounters certain

inconsistencies in parts where she fails to maintain the distance between herself and the narrator. In this story, the author employs a poetic style that a ten-year-old girl would not be able to articulate. This situation stems from the distance problem between the author and the young girl in the narrator's role. Such issues often arise in texts where the autobiographical narrative technique is utilized. Nevertheless, the mastery of the laytmotifs used in the text, the motifs, and the transitions of emotions have endowed this story with both formal and semantic dimensions. In conclusion, the author focuses on the effects of events on the human psyche in this story. Through the laytmotif technique, she has conveyed the emotions of the characters to the reader. By employing this technique, the author has granted specificity to her narrative, enhancing the emotional aspect of the work.